तन, शाश्वत. Ausnahmsweise auch als m. construirt. — 7) *der Stand, welcher Inhaber und Pfleger des heiligen Wissens ist, die Theologen, Klerisei, Brahmanenschaft.* Ausnahmsweise auch vom *einzelnen Brahmanen* gebraucht. — 8) **Speise.* — 9) **Reichthum.*

2. ब्रह्मन् m. 1) *Beter, Andächtiger* und dann *Beter von Beruf*, d. h. *Priester, Brahmane;* auch *Kenner der heiligen Sprüche (Zaubersprüche), des heiligen Wissens* überh. Auch vom *Monde* gebraucht. — 2) *Kenner des heiligen Wissens* im engern Sinne: *derjenige Hauptpriester, welcher die Leitung des Opfers hat und die drei* Veda *kennen soll.* — 3) *der Gehülfe von* 2) *beim* Soma-*Opfer.* — 4) *der oberste Gott des indischen Pantheons, der Schöpfer der Welt.* Daher auch auf die Prag̃âpati übertragen. — 5) so v. a. ब्रह्मण आयुः Brahman's *Lebensdauer.* — 6) **die Sonne.* — 7) Bein. Çiva's. — 8) angeblich *der* Veda Pâr. Gṛhj. 3,3,6. — 9) *der Intellect.* — 10) *ein best. Stern, δ aurigae.* — 11) **ein best.* Joga. — 12) Bez. *des 9ten* Muhûrta. — 13) N. pr. *a*) *des Dieners des 10ten* Arhant's *der gegenwärtigen* Avasarpiṇi. — *b*) eines Zauberers.

ब्रह्मनदी f. Bein. der Sarasvati.

*ब्रह्मनाभ m. Bein. Vishṇu's.

ब्रह्मनामावलि f. Titel eines Werkes.

ब्रह्मनाल n. N. pr. eines Tîrtha.

ब्रह्मनिरुक्त n. und ब्रह्मनिर्णय m. Titel zweier Werke.

ब्रह्मनिर्वाण n. *das Erlöschen im* Brahman, *das Eingehen in das* B.

ब्रह्मनिष्ठ 1) Adj. *ganz dem* Brahman (n.) *hingegeben.* — 2) *m. *Maulbeerbaum.*

ब्रह्मनीड n. *der Ruheplatz des* Brahman (n.).

ब्रह्मनुत्त Adj. *durch einen heiligen Spruch vertrieben.*

ब्रह्मपति m. = ब्रह्मणस्पति.

ब्रह्मपत्त्र n. *das Blatt der Butea frondosa.*

ब्रह्मपथ m. 1) *der Weg zum* Brahman (n.) oder *zum Gotte* Brahman (m.). — 2) *der Pfad der Frömmigkeit* Lalit. 8,11.

ब्रह्मपद् m. Brahman's (n.) *Stätte.*

ब्रह्मपन्नग m. N. pr. eines Marut's. बङ्कपन्नग v. l.

ब्रह्मपरिषद्य m. Pl. = ब्रह्मपार्षद्य.

*ब्रह्मपर्णी f. *Hemionitis cordifolia.*

ब्रह्मपर्वत m. N. pr. einer Oertlichkeit.

ब्रह्मपलाश m. Pl. *eine best. Schule des* AV. Âranjav. 47,16. v. l. ब्राह्म°.

*ब्रह्मपवित्र n. Kuça-*Gras* Râǵan. 8,92.

*ब्रह्मपादप m. *Butea frondosa.*

ब्रह्मपार् m. 1) *das Endziel aller Theosophie* VP. 1,15,56. — 2) *ein best. Gebet* VP. 1,15,55.

ब्रह्मपारमय Adj. mit ञप m. = ब्रह्मपार् 2) VP. 1,15,53.

ब्रह्मपार्षद्य m. Pl. *eine best. Klasse von Göttern bei den Buddhisten.*

ब्रह्मपाश m. *eine best. mythische Waffe.*

ब्रह्मपितर् m. Bein. Vishṇu's.

*ब्रह्मपिशाच m. = ब्रह्मराक्षस.

ब्रह्मपुत्र 1) m. *a*) *Priestersohn, Brahmanensohn.* — *b*) *ein Sohn des Gottes* Brahman. — *c*) *ein best. vegetabilisches Gift* Mat. med. 98. Bhâvapr. 1,27. — *d*) N. pr. α) eines Flusses. — β) eines Sees. — γ) *eines heiligen Gebietes. — 2) *f. ई *a*) *Yamswurzel* Râǵan. 7,85. — *b*) Bein. des Flusses Sarasvati.

ब्रह्मपुर 1) n. *a*) *die Stadt des Gottes* Brahman (im Himmel). — *b*) N. pr. α) einer *Stadt* auf Erden. — β) *eines Reiches. — *c*) Bez. α) *des Herzens.* — β) *des Körpers.* — 2) f. ई *a*) *die Burg des Gottes* Brahman (im Himmel). — *b*) N. pr. einer *Stadt.* — *c*) Bein. der *Stadt* Benares. — *d*) etwa *Kapelle* Vikramâñkaḱ. 17,29. — *e*) N. pr. eines Berggipfels im Himâlaja.

ब्रह्मपुरक m. Pl. N. pr. eines Volkes.

ब्रह्मपुराण n. Titel eines Purâṇa.

ब्रह्मपुरुष m. 1) *ein Diener des* Brahman *genannten Priesters.* — 2) *ein Diener des Gottes* Brahman Mân. Gṛhj. 2,12. — 3) *= ब्रह्मराक्षस.

1. ब्रह्मपुरोहित m. Pl. bei den Buddhisten *eine best. Klasse von Göttern.*

2. ब्रह्मपुरोहित Adj. *die Priesterschaft zum* Purohita *habend.*

ब्रह्मपुष्प (Conj.) m. N. pr. eines Mannes.

ब्रह्मपूत Adj. 1) *durch Andacht geklärt* Âpast. Çr. 4,4,4. — 2) *durch den Gott* Brahman *geläutert.*

ब्रह्मपृष्ट oder °पृष्ठ m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 14,123.

ब्रह्मप्रकृतिक Adj. *auf* Brahman *zurückgehend, von ihm herrührend* Çaṁk. zu Bâdar. 2,1,6. Nom. abstr. °त्व n. ebend.

ब्रह्मप्रजापति m. Du. Brahman *und* Prag̃âpati Lâṭj. 10,13,8 (ब्रह्मप्राजा° gedr.).

ब्रह्मप्रतिष्ठाप्रयोग m. Titel eines Werkes.

ब्रह्मप्रसूत Adj. *durch das* Brahman *gefördert.*

ब्रह्मप्रिय Adj. *Andacht* oder *den* Veda *liebend* Vishnus. 98,37.

ब्रह्मप्रेमी Adj. *Andacht liebend.*

ब्रह्मबन्धव n. Nom. abstr. zu ब्रह्मबन्धु.

ब्रह्मबन्धु m. *Priestergeselle* (verächtlich), *ein unwürdiges Mitglied der Priesterschaft, ein Brahmane dem blossen Namen nach.* Nach einer Erklärung *ein Brahmane, der vor Sonnenaufgang und Sonnenuntergang nicht die* Saṁdhjâ *vollzieht.* f. °बन्धू Gaut. Gobh. 2,6,9. Nom. abstr. °बन्धुता f. — *Compar. und *Superl. f. °बन्धुतरा, °बन्धूतरा, °बन्धुतमा und °बन्धूतमा P. 6, 3,44, Sch.

1. ब्रह्मबल n. *Priestermacht* Maitr. S. 2,2,3 (17,11).

2. ब्रह्मबल m. N. pr. eines Mannes.

ब्रह्मबलि m. N. pr. eines Lehrers.

ब्रह्मबिन्दु m. 1) **ein bei der Recitation des* Veda *zum Munde hinausfahrender Speicheltropfen.* — 2) *der Tropfen* (Anusvâra) *des* Brahman als Titel einer Upanishad.

ब्रह्मबिलेय (?) m. N. pr. eines Mannes.

1. ब्रह्मबीज n. *der Same des* Veda, *die heilige Silbe* ओम्.

2.*ब्रह्मबीज m. *Maulbeerbaum.*

ब्रह्मबोध m. Titel eines Vedânta-Werkes.

ब्रह्मबोध्या f. N. pr. eines Flusses. ब्रह्मवेध्या v. l.

ब्रह्मब्रुवाण Adj. *sich für einen Brahmanen ausgebend.*

*ब्रह्मभद्रा f. *Ficus heterophylla.*

ब्रह्मभवन n. *die Wohnstätte des Gottes* Brahman.

ब्रह्मभाग m. 1) *der für den* Brahman *genannten Priester bestimmte Theil.* — 2) **Maulbeerbaum.*

ब्रह्मभाव m. *das Eingehen in das* Brahman.

ब्रह्मभावन Adj. *das heilige Wissen zur Erscheinung bringend, — lehrend.*

ब्रह्मभिद् Adj. *das* Brahman *theilend, aus dem einen* Br. *viele machend.*

ब्रह्मभुवन n. *die Welt des Gottes* Brahman.

ब्रह्मभूत 1) Adj. *in das* Brahman *eingegangen* VP. 5,37,68. — 2) n. *das Eingegangensein in das* Brahman VP. 1,22,42. 5,19,2.

*ब्रह्मभूति f. *Zwielicht.*

*ब्रह्मभूमिजा f. *eine Art Pfeffer* Râǵan. 6,17.

ब्रह्मभूय n. 1) *das Eingehen in das* Brahman. — 2) *Brahmanenthum.*

ब्रह्मभूयस् 1) Adj. *in das* Brahman *eingehend.* — 2) n. *das Eingehen in das* Brahman.

ब्रह्मभूयत्व n. = ब्रह्मभूय 1).

ब्रह्मभ्रष्ट Adj. *um das heilige Wissen gekommen*